

Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia
 Brașov, piața mare Nr. 30.
 Scrierile necrușcate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se restituie.
 ÎNSERȚĂȘI se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele Birouri de anulări:
 În Viena: M. Dukes, Hansrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppels Nachfolger; Anton Oppels; J. Danneberg, în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în București: Aponea Egan, S. Nourasalo de Roumanie; în Hamburg: Karoijn de Liebmann.
 Prețul inserțiunilor: o seriă garsonă pe o colină 6 or. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tariful și învoiașă.
 Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X.

„Gazeta” iese în săptămânal.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se primumă la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
 administrațiunea, piața mare. Târgul Inului Nr. 30 etajiu I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu anuși în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 or. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 2.

Brașov, Joi-Vineri 3 (15) Ianuarie

1897.

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Ianuarie 1897 st. v. s'a deschis nou abonament la care invităm pe toți amicii și prietenii noștri.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.
Pentru România și străinătate:	
pe un an	40 franci
pe șase luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale. Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Constelația generală în 1896.

I.
 Voind să aruncăm o repede privire asupra constelației generale politice în anul 1896, trebuie să constatăm mai înainte un fapt, care poate nu este de toți apreciat cum se cuvine.

Dacă situația poporului nostru românesc dintre Tisa și Carpați este astăzi atât de gravă, ba chiar critică, aceasta avem s'o mulțămim, pe lângă alte multe neajunsuri, în cea mai mare parte nefavorabilei constelații politice europene, care apasă acum de trei-deci de ani și mai bine asupra dezvoltării interioare a monarhiei noastre, și a făcut, ca susținerea ordinii de lucruri creată de sistemul asupritor dualist, să fiă privită ca o necesitate reclamată de această constelație.

Nu facem aluziune aici numai la anumite evenimente, cum este intrarea monarhiei noastre în alianță cu Germania și cu Italia, ci avem

în vedere tot ce s'a petrecut de-un șir lung de ani încôce pe continentul nostru și ce a produs succesiv constelația, de care vorbim.

Se găsec foarte mulți între noi, cari se minunază și se încrucșează încă și acum de cele ce le ved cu ochii și cari li-se par cu adevărat neexplicabile. Și totuși aș nu mai riscăm să fim luați în ris, susținind, de pildă, că neajunsurile, de cari suferim noi Românii supuși ai monarhiei habsburgice, se derivă încă dela înfrângerea, ce-au suferit-o oștirile austriace la 1866 pe câmpiile Boemiei. Acolo, la Königgrätz, au cădut sorții, cari au străformat atât de radical configurațiunea speranțelor și a așteptărilor noastre îndreptățite, basate pe evenimentele dela începutul anilor șese-deci.

Patru ani mai târziu au căzut alți sorți la Sedan, cari au contribuit numai la întărirea situațiunei create în urma războiului dela 1866 în interiorul monarhiei noastre, și cari pentru multă vreme au amânat rezolvarea problemelor de egală îndreptățire națională, ce erau și sunt reclamate de principiul dreptății și al echității, precum și de postulatele înțelepciunei de stat.

Și toate acestea numai în urma unei esențiale schimbări a raporturilor generale politice europene.

Spectacolul puțin încurajator pentru pacea și libertatea popoarelor europene, ce ni-l'a oferit anul 1896, — arătându-ne continentul european împărțit în două colosale tabere înarmate, gata de-a sări cu furia una asupra celeilalte, — nu este, decât urmarea sguduiturei produse în echilibrul european prin înfrângerea Franciei la 1870—71.

Germania biruitoare stă de-atunci cu sabia în mână și va trebui să stea, după profeția marelui ei strateg, încă cel puțin un pătrar de secul tot așa, gata a-și apăra cuceririle făcute în 1870—71. Ea a devenit astfel purtătoarea militarismului,

care turbură liniștea și subminază bunăstarea statelor și popoarelor bătăneii Europei. Țr în fața pregătirilor sale de apărare, cari au dus la alianța celor trei puteri, numită alianță de pace, se ridică pregătirile puterilor antagoniste, cari au dat naștere alianței celor două mari puteri, a Franciei și a Rusiei, ce-a căpătat carne și oșe tocmai în anul expirat.

În această grupare se concentrează pentru moment totă acțiunea puterilor continentale și această grupare este de-o influință hotăritoare și pentru dezvoltarea interioară a statelor din cestiune.

Nu sunt cestiunile mari ale libertății și ale culturii popoarelor, cari formază îngrijirile principale ale ocârmuirilor, ci ceea ce le preocupă aș în prima linie sunt cestiunile militare, dela cari atărnă șansele unui viitor război.

Sub această grozavă povară sufer mai mult s'eu mai puțin toate popoarele, și acel imperativ al constelației generale este și izvorul neajunselor mari, cari fac situațiunea națiunei române din răsăritul Europei atât de dificilă și critică.

CRONICA POLITICĂ.

— 2 (14) Ianuarie.

După-oum soriu foile guvernamentale unguresci în ministeriul de interne din Pesta se lucră de present la proiectul pentru reforma administrațiunei. Se șice, că partea din acest proiect privitoare la organizarea comitatelor și-a rezervat-o însuși ministru D. Perczel. El a înaintat așa de mult cu lucrarea, încât se șice, că proiectul în cestiune va fi înaintat dietei spre dezbateră deja în vara anului acestuia.

Cu privire la alegerile iminente pentru dieta austriacă **partida Cehilor bătrâni** a decis a ține adunări de alegeri în întregă Boemia. Prima din adunările proiectate s'a ținut în 11 Ian. n. în Kolin. În această adunare a luat cuvântul bătrânul conda-

ctor politic Dr. Rieger, care a declarat, că înainte de a închide ochii, voiesce a da poporului s'eu încă câte-va sfaturi. Rieger se ocupă în detaliu cu situațiunea politică din Boemia și din Austria în genere, și constată, că două cestiuni se impun cu deosebire față cu poporul ceh și anume: unirea tuturor partidelor cehice și împăcarea Cehilor cu Nemții din Boemia. Pentru împăcarea acestor două popore Rieger pledează în vorbirea sa cu multă căldură. „Certa între Cehi și între Germanii din Boemia”, șice el, „este cauza, că nici Cehii, nici Germanii nu au influință, ce li s'ar cuveni, asupra afacerilor publice și astfel în Austria domnesc elemente, cari nu au nici averea materială, nici cultura popoarelor din Boemia”. După împăcarea cu Nemții trebuie să se revedeze constituțiunea și să se realizeze dreptul public boem. Nimic nu i-ar pricinui o bucurie așa de mare, șice mai departe, oratorul, ca împăcarea între aceste două elemente și făcându-se această, el ar muri liniștit, având conștiința, că viitorul patriei sale este asigurat. Rieger încheie cu cuvintele: „N'ar pute fi un dar mai frumos pentru iubileul de 50 ani de domnie a Maj. Sale Imperatorului, decât când am pute păși înaintea Maj. Sale cu cuvintele: Iată, ne-am unit și ne-am împăcat!”

Se nnuță din Petersburg, că medicii i-au recomandat cu insistență **Țarului, să se retragă** deocamdată dela toate afacerile publice. Țarul, care are de gând să plece la Livadia cu soția sa, care este în ajutorul unui eveniment familiar îmbucurător, se șice, că este hotărât să încredințeze pe timpul absenței sale conducerea afacerilor militare marelui principe Michail, țăra a celor civile șefului sf. Sinod, Pobjedonoszew.

Pe la finea lui Februarie va fi trimis — după cum ș'anunță din Italia — maiorul Nerazzini, întors de ourând din captivitatea abissiniană, la regele Menelik șe trateze despre regularea marginilor între posesiunile italiene și imperiul Negus-ului, mai departe să predea suma de despăgubire promisă pentru întreținerea prizonierilor

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”.

Căliindarele noastre.

(Fine).

Tipografia Alexi din Brașov ne-a dat două căliindare. Unul este „Noul căliindăr de casă” (anul XVII) și al doilea „Căliindărul Calicului” (anul XI). „Noul căliindăr de casă” cuprinde în partea literară povestirea „Cin' se scumpesce, rân nimeresce”, proverb aplicat de Th. Alexi (scris cu cunoștință de lume și cu ore-care umor, propriu scrierilor de această natură ale autorului), povestea „Flôrea cea albastră”, „La bandiți”, trad. din M. Jókai; 3 poezii, descrierea „Șahul Nassr-Eddin și ourtea sa” și câte-va anecdote. Va șice, tot lucruri de distracție; partea instructivă lipsește cu totul. — „Căliindărul Calicului” este de cuprins umoristic și politic-satiric, în tonul cunoscut ai răposatei foi de calicosea pomeneire din Maierul Sibiuului. Glume groșe, dăr sănătoșe, și ilustrațiuni originale și de-

stul de hazlii (deși pare-că, folosite și în foia răposată).

Unul din căliindarele cele mai răspândite la noi în Ardeł este „Căliindărul Poporului”. Popularitatea această și-a câștigat-o căliindărul, despre care e vorba, parte în urma îngrijirei, cu care a fost redigat, parte în urma formei sale esterne atrăgătoare și prin ieftinătatea sa. De astă-dată „Căliindărul Poporului” cuprinde două schițe de A. Vlăhuță, împreună cu o notiță despre acest talentat scriitor; mai departe „O pagină din istoria anului 1848—49” de C. Vanou; „Dr. Ión Rațiu”, biografie însoțită de două portrete ale bătrânului conducător politic*); „Diminșța și s'era”, două contemplățiuni după d-na Colomb; mai multe

*) Un rântăcios, care ar asemăna „Căliindărul poporului” din anul trecut, în care s'a publicat portretul și biografia Părintelui V. Lucașu, cu cel din anul acesta, ar face negreșit observarea, că „regentul anului” s'a schimbat la „Tipografia”, societate pe acțiuni.

poezii bine alese și câte-va anecdote. În partea economică se cuprinde un mic tractat informativ, intitulat „Drept de negoțătorit” precum și câte-va „poveșe”. O parte nouă a căliindărului în cestiune este anul acesta rubrica „Răvașul nostru”, în care se povestesc pe scurt diferitele întâmplări mai însemnate din viața poporului nostru în decursul anului 1896.

Mi-au mai rămas două căliindare: „Căliindărul Aurorei” tipărit în Gherla la tipografia A. Todoran și „Căliindărul Plugarului” apărut în editura tipografiei A. Mureșianu.

În „Căliindărul Aurorei” vedem figurând numele mai multora din foștii colaboratori ai foiei de odinioară „Amicul Familiei”. Materiile cuprinse în acest căliindăr sunt: „Daseăul Ioniță”, povestire reproducă din foia „Convorbiri pedagogice”; „Sdramța”, novelă de Crăciun de Ant. Pop; „Secretul nevetei mele”, reprod. din „Am. Fam.”; „Furnioi călătore”, parabolă trad. de I. Sonea; „Din viața furnioilor”, descriere de I. S.; „Computarea

anului la Romani”, trad. din l. latină de preotul P. Salvan; câte-va „notițe folosite”, precum și mai multe poezii și anecdote. Căliindărul acesta, destul de bine ajustat, este înzestrat cu mai multe ilustrațiuni, între care și una originală: Portretul episcopului Atanasie II Rednic, însoțită în text de o scurtă notiță biografică. — Ceea ce nu pot trece cu vederea față cu acest căliindăr, este limbajul greoi, în care sunt scrise cele mai multe piese cuprinse într'ănsul, precum și deseale greșeli de limbă și ortografie, pe cari le întâlnim aproape pe fiă-care pagină. Așa d. e. în piesa „Sdramța” găsim expresiuni și frase ca: „Săntele s'erbătorii a Crăciunului”, — „Cât de bine ar fi pentru bieții copii orfanți, când în fiă-care comună s'ar afla, decât doi-trei nu, bătăr și câte un singur om numai de pânura lui Zenobiu Florian!” — „De pe fața lui de loc, la prima vedere, și apare traiul miser, în care e împărțit.” — „Trupul lui debil și subțire învâscuit într'un căput de veră subțire și sdrentos, pe cap are o pălărie rea de paie, încât li iese

italieni, să reguleze afacerea ținutului Tigre și să încheie un tractat comercial între Italia și Abissinia. Înainte de plecarea lui Nerazzini guvernul italian va hotărî în înțelegere cu dânsul și cu generalul Baldissera programul privitor la colonia Erythrea, care va avea să fie prezentat parlamentului.

Desbaterea bugetară și Banffy.

(Din dieta ungară.)

Alături s'a început în camera ungară desbaterea bugetului venitelor și cheltuelilor statului pe 1897.

Puțin interes s'a manifestat de astădată și chiar și deputații au fost slab reprezentați.

Raportorul Hegedüs ales de comisia financiară, și-a dat totă silința să esplice de unde vine, că preliminarile cheltuelilor tot cresc? Dăc' ceea ce a voit să dovedească, că adevărată creștere nu este o urmare a continuei încălcări a cetățenilor cu dări, nu i-a succes. Asemenea nu i-a succes să convingă, decât pōte numai pe mameliucii cei mai supuși, că dările se preliminară „cu cea mai mare conștientitate”. Hegedüs a mai stăruit și pentru reforma dărilor, pe care o crede necesară, din cauză că „sistemul actual de impozite amenință pe mulți cetățeni în existența lor și este pentru unele clase mai apăsător, decât pentru altele”.

Horanszky, vorbitorul partidei apoyaiste, a făcut o declarație în numele partidei, dîcînd, că țera dela 1867 încă nu s'a aflat într'o stare mai nenorocită ca azi. „Trăim”, adăuse el, „în zilele de buimăcăle ale exploatarei materiale, ale persecuției politice, ale stărilor în afară de lege și ale raporturilor putrede parlamentare. (Așa e! în stînga) După ce în împrejurările de față o serioasă desbatere bugetară nu pōte avea nici un sens, nici vr'un folos, (Reprobări în dreapta; aprobări în stînga) eu în numele meu și în numele și la însărcinarea partidei, căreia am onōrea a aparține, mă mărginesc la declararea, că noi nu primim bugetul nici în general, nici în special. (Aprobări viue în stînga).

Geza Polonyi făcu o declarație cam analoă în numele celor opt Ungroști. El dîse apoi, că br. Banffy prin mărturisirile, ce le-a făcut, cu privire la presiuni și influințare cu bani a alegerilor, a recunoscut, că acesta dietă nu este legal compusă, și că prin urmare dânsul și-a cumpărat o majoritate, care să facă să se primescă de către dietă hotărîrea ce-o va lua monarhul în chestiunea cvotei.

Ministrul-șef al br. Banffy răspunde lui Polonyi, asigurînd că n'a dîs, că această cameră și această majoritate s'a alcătuit prin mijloace ilegale. Din contră a dîs, că s'au întemplat ici colo câte-va abuzuri, dăr n'a admis nici o acușare opoziției ar fi adevărate și întemeiate (Așa

e! în dreapta; reprobări și sgomot în stînga).

Francisc Kossuth nu pōte să anunțe abținerea dela desbatere ca antevorbitorii săi, deore-ce e de părere că fiă-care partidă are datoria de a-și valida în totdeuna și pretutindenea principiile sale. El vorbi apoi de raporturile cu Austria și încercă să dovedească, că acestea nu pot fi susținute pentru durată. În fine propuse o moțiune, prin care și partida lui declară a nu pōte primi bugetul.

După Kossuth a vorbit un mameliuc nou Max. Arányi, care, să n'îțelege, le vede tōte în lumină trandafiră, vede Ungaria numai progresînd și înflorind.

Cel din urmă vorbitor a fost deputatul Fr. Buzath din „partida populară”, care între altele a dîs, că partida guvernului, care n'are cel mai mic simț pentru libertățile publice, ar face mai bine, decât și-ar depune masca și decât s'ar mărturisii pe față ca uneltă a reacțiunii. Vorbitorul în fine primese totuși, din punct de vedere patriotic, bugetul în genere, dîcînd: „un buget rău este de-sigur o calamitate, dăr o mai mare calamitate ar fi, să nu avem de loc buget”. (Aplause pe băncile partidei populare.)

Cum e tratat baronul ucigaș și cum Românul defensiv.

(Coresp. part. a „Gazetei Transilvaniei”)

Sălagiu, 12 Ian. n. 1897.

Stimate D-le Redactor! În legătură cu oele ce Vi-s'au scris despre baronul ucigaș Banffy János, vin a Vă reaminti, că acest baron ucigaș este *ver bun cu ministrul-șef* Banffy Desső. Mai anul trecut ați publicat despre acest baron Banffy János un raport în care se descria, cum s'a bătut el cu un Jidan în mijlocul unui tîrg de țera. Acum acest baronăș descendent de-al lui Atila și Arpad și-a eternizat numele prin seculi înainte, împușcînd ca pe-un oăne pe conaționalul său Nagy M. Balint bărbat abia de 34 ani, rămînînd în urma sa nevasta cu cinci copii orfanți. Casul, după cum adevăratează încă-va și fōia locală ungară „Szilagy Somlyo”, s'a petrecut astfel:

Țeranul Nagy M. Balint se afla în propria sa viaă, curățîndu-și pomii. În aceeași viaă se afla și cănele țeranului. Baronul Banffy János încă se afla la viaă, dăr nu la viaa țeranului, ci la viaa sa proprie baronășă. De aci el vîdî cănele în viaa țeranului și împușcă asupra lui, dăr nu-l nemeri. Țeranul a întrebat atunci pe baron, că *pentru ce vră să-i împușce cănele, căci acesta n'a călcat în viaa baronului? În loc de răspuns, baronul îi dîse: „tacl, că și pe tine te împușc” și, dîcînd acestea, ținti pușca asupra lui și numai decât îl și pușcă. L'a pușcat pōte numai în mînia, că nu i-a succes a-nimeri cănele. Intre căne și stăpîn, baronul — se vede — n'a făcut deosebire, căci — cum se exprimă și amintita fōia maghiară din Șimleu — omenimea, după ide-*

ile aristocrațiilor ungară, începe numai dela baronat.

Și pe acest baronăș ucigaș, cunoscut în de comun ca bătăuș, ca hienă poftitoare de sînge și mōrte de om, nu-l deținură nici măcar în prinsōre preventivă, ba sub paza credincioasă a gendarmilor, cari și ei împușcară o femeie din popor, și cu asistența fisolgăbirului fū petrecut *salvo conducto* dela judecătoria acasă la familie, ba nesimțîndu-se nici aici sigur de furia poporului, cu dreptul revoltat în urma atător precedente, dela moșia sa fū petrecut cu familia cu tot la loc mai sigur, în Șimleu.

De s'ar fi întemplat cu un Român Sărb ori Slovac un oas ca acesta, ore cine l'ar fi putut scăpa din închisōre momentană, chiar de-ar fi fost nevinovat, nu ca baronul din vorbă?

Drept răspuns la întrebarea asta d'în urmă, reamintesc aici un alt oas, care încă îl vedem descris în fōia citată mai sus și care oas dovedește, că cu totul alta este măsura, justiției față cu cetățenii de alte neamuri.

Anume frații Sos, civi ai orașului Șimleu, nu vedeau cu ochi bun pe-un biet Român năcăjit, cu numele Torma. pōte din cauză, că acesta în zile de lucru mai bucuros mergea să muncescă la Românii de neamul și sîngele lui, decât la cei cu numele sărat a la Sos. Destul că, trecînd Românul pe lîngă strada principală, unul dintre frații Sos îl împinse și trase între ei pe stradă, începînd a-l bate și a-l pîlmui pe bietul Român. Acesta, vîdîndu-se în pericol, căci cei trei frați începură să-l bată rău, își aruncă guba de pe el, ca să se pōtă apăra mai ușor contra atacătorilor. Românul voinic li-a și întors apoi împrumutul primit încă pōte mai scuturat și mai îndesat de cum l'a primit. Făr după ce și-a făcut datoria, a intrat în curtea unui domn d'în apropiere, vrînd astfel să rămână lucrul într'atât. Ungurii însă se luară după el în curtea domnășă și începură din nou să atace pe Românul Torma. Acesta puse atunci mîna pe o bucată strajinică de lemn și pe care cum se apropia de el îl rostogolia la pămînt, așa că unul din ei nici nu se mai sculă, ci după ce fū dus acasă cu carul, răposă. Al doilea posibil să-urmeze fratelui său, er al treilea, fiind-că a dat mai puține, și el mai puține a căpătat, așa că pōte trăi cu ele. Pe cînd s'au isprăvit acestea, sosi în ajutorul Românului un frate al său, dăr acum nu mai era lipsă de ajutor, căci frații Sos erau acum imblîndiți.

Deosebirea între cazul acesta și al baronului Banffy János constă în aceea, că baronul, care fără cauză și numai din furie aristocratică a stîns viața unui om, a fost luat sub scutul gendarmilor și al fisolgăbirului, dîndu-i-se salvo-conduct, — pe cînd pe Torma, care a fost în defensivă față cu trei atacători ai săi, numai decât s'au închis și cine pōte sci, cît timp îi va ține încă arestul preventiv.

Etă măsura, cu care se măsură la noi justiția cu unii față de ceilalți!

Se dîce despre baronul Banffy, că din castelul său obsediat de vindieta poporului, va să-și mute cuișul împușcat. Ce noroc pentru popor, că asemenea baronăș nu s'au născut în era atotputernicului feudalism, pe cînd erau în vîgore „forurile dominale”!

X.

Despre casurile, ce se descriu în corespondența noastră de mai sus, fōia ungară „Szilagy Somlyo” dela 7 Ianuarie n. publică un articol de fond și aduce totodată și raport amănunțit. În articol se plînge fōia ungară contra „giganticei deosebiri între clasele societății” ungară.

„E la ordinea zilei”, dîce fōia maghiară, „că cei ce au averi mari, mai ales decât se pot lăuda și cu meritele strămoșilor lor, classa de jos a poporului, pe țeranii muncitori dela sate, nici nu-i consideră, așa-dîcînd, ca omenii, ci și acum la finea secolului civilizat și luminaț, ei cred, că omul începe numai dela baron”.

Raportul se vede a fi tendențios. Etă cum se prezintă lucrul în acest raport:

Martți, în 5 Ianuarie, după amăzi marele proprietar Banffy János din Noșfalău sălagian s'a dus la vîntătoare. Ajungînd la viaă, cănele țeranului Nagy Balint a încercat să latre asupra lui și baronul a vrut să l'impușce. S'a născut din cauza asta o cîrtă între baron și țeran, er în decursul acestei pușca baronului s'a descărcat asupra țeranului omorîndu-l imediat. Deacă descărcarea s'a făcut intenționat, ori neintenționat, fōia ungară nu vră să constate, lăsînd acest lucru în sarcina investigației ce se va face. Îndată ucigașul s'a dus și a însănat casul judecătoriesc de cere din Șimleu, unde a fost ascultat. Fiînd lăsat liber, el îndată după ascultare a voit să se întorcă acasă, aflînd însă, că poporul s'a răscolit contra lui, s'a reîntors la Șimleu cerînd ajutorul gendarmilor, cari l'au petrecut acasă împreună cu fisolgăbirul. În dimineața următoare, poporul aflînd, că ucigașul în loc de-a fi arestat, este încă luat sub scutul gendarmilor și a autorităților, s'a revoltat și mai mult; s'a dus la biserică și a dat alarmă trîgînd clopotul într'o dungă. A dat apoi năvală asupra curții baronului, unde poporul fū întemplat din partea gendarmilor. Aceștia fură bombardați cu pietri, sergentul de gendarmi descărcă arma asupra mulțimei. Gîntul nimeri pe soția lui Verebei Somogyi György, omorîndu-o numai decât. Atunci sosi o nouă trupă de gendarmi dela Șimleu, cu ajutorul căreia baronul și familia sa fură luați și duși la Șimleu.

Acosta s'a întemplat Martți, er bătăia Românului Torma cu frații Sos s'a întemplat în Dumineca precedentă.

părul prin ea, e desculț și flămînd”. — „Nu-l cunosc-ți? nu ia-ți audiat încă de nume?” — și mai cu sēmă propozițiunea: „Sdramta, căci și noi astfel trebuie să-l numim pînă îi vom cunosc adevăratul nume, sciînd și el sermanul că spre ce scop sunt cumpărate acele (e vorba de mai multe daruri de Crăciun), ore-cînd și el a avut pe aceste și vîdînd că de voiōsă e fătura care cu nasocrea lui Christos avă să se împărlășescă în multe daruri, începî se plîngă cu amar căci pe lîngă acea că se vîdî orfan și cerșitor, se vîdî că de risul și torturile altor cerșitori, ne putînd nici a cerși și conștrîns ca flămînd și cu lacrimi înghețate în ochi se privească fețele voiōse ale trecătorilor”. — Așa nu merge! ... Cine s'apucă să scrie o nuvelă sau un tractat destinat pentru publicitate, trebuie să fi trecut peste „greutățile” gramaticii și ale stilisticii. Altfel numai zăpăcim pe cetitori. — Ași mai avă ceva de observat față de anecdota „Unde-i pălăria”, în care prefectul său vechilul (administratorul) unui magnat îi răspunde acestuia: „Magnifice

dōmne! Cînd am fost trimis la tîrg ex offo mi-a suflat vîntul pălăria, acesta așa-dără nu o pot computa din al meu” — adevărată frasă arghelenășă, precum și la gluma „Geografia costumată”. unde — de bună sēmă din greșală — sub chipul Rusului e scris *Petruvaradin* în loc de *Petersburg* sau *Petropole* (o traducere rău înțelășă a maghiarului *Péterváros*... dăr mai bine închid ochii și trec mai departe.

Am lăsat mai la urmă „Călimdarul Plugarului”, care acum numără 5 ani de viață, dăr vorba Englesului: *Last, not least* („Cel din urmă, dăr nu cel mai neînsemnat”). Deși ospitalitatea, ce o aștept în colōnele „Gazetei”, mă fac să fiu mai cu rezervă față de acest călimdar, care stă în ore-care legătură cu dînsa, totuși trebuie să constat, că el (călimdarul) correspunde într'u tōte numelui său de „călimdar al plugarului” și că d-l I. Georgescu, redactorul lui, merită tōtă lauda pentru sfaturile, ce le dă și cu această ocaziune economilor noștri.

Acum, ca încheiere, căte-va constatări pe temeiul celor arătate mai sus.

1) Numărul călimdarelor noastre s'a înmulțit în timpul din urmă în mod bătător la ochi. Pe cînd înainte de acesta cu vre-o 30 de ani de-abia aveam (înțelegî în Ardeal și Țera-Ungurășă) vre-o 3—4 călimdare, acum avem de patru ori atătea, dovadă că numărul cetitorilor s'a înmulțit în deceniile din urmă în mod îmbucurător.

2) Cele mai multe din călimdarele noastre sunt destinate pentru săteni, cari formeză marea majoritate a poporului nostru, și prin urmare sunt, seu cel puțin ar trebui să fiă, atît după cuprins, cît și prin formă (înțeleg tonul și graiul) un fel de „călimdare țerănescă”, ca să folosesc o expresiune tradusă din nemțesce. Călimdarele speciale, cum sunt d. e. la Nemți, pînă acum încă nu s'au putut desvolta la noi, căci ne lipsesc olasa mijlocie și o inteligență mai numărosă (afară dōră de preoți și învățători), care ar pută da cōte un contingent mai mare pentru fiă-care specialitate*).

*) Ca călimdare speciale, cred, că

3) Lîmbagiul în cele mai multe din călimdarele noastre, ca și în celelalte publicațiuni, a făcut în deceniile din urmă progrese îmbucurătoare. Gustul literar încă s'a ameliorat, dovadă piesele reproduse (și prin urmare și gustate de public cu predilecțiune) din autorii noștri mai buni, ca Vlăhuță, Dela Vrancea, Coșbuo etc.

4) În călimdarele noastre lipsesc tonul frivol, pe care îl vedem în multe călimdare

„s'ar renta” la noi (și acesta este prima întrebare a d-lor editorii) și ar pută aduce adevărate servicii: 1) un călimdar special pentru învățători, 2) un călimdar pentru elevii dela școlile medii, întocmit ceva mai practic decât al d-lui prof. Moisil, care, după cum aud n'a prea profițat în privința materială, și în fine un călimdar special pentru femei, intitulat bună-ōră „Călimdarul bunei economie”, în care s'ar pută da învățături pentru purtarea economiei casnice, conducerea bucătăriei, spălat, cusut etc. Redigarea unui asemenea călimdar s'ar pută încredința uneia din damele noastre, care țiu prelegeri așa de interesante despre emanciparea femeii.

O telegramă din Clușiu spune, că baronul ucișă a sosit acolo împreună cu familia, având de gând să rămână mai mult timp la Clușiu.

SCIRILE ȚILEI.

— 2 (14) Ianuarie.

Inteligența română din Cernăuți pentru internatul de băieți. „Gaz. Buc.” spune, că în cercurile societății române din Cernăuți s'a luat de rândul acesta hotărârea, ca în loc de-a trimite obișnuitele bilete de felicitare din incidentul Anului nou sumele respective, precum și cele ce s'ar cheltui cu răspunderea de mulțămintă la aceste felicitări familiile române să le destineze pentru Internatul de băieți români din Cernăuți. Cine va ceti numele smicilor săi în lista de contribuiri, are s'o considere această drept felicitare de Anul nou.

Jertfele din minele dela Reșița. Din Timișoara se scrie: După constatările oficiale, abia numai acum s'a putut constata câți oameni au căzut jertfă catastrofei din 18 Decembrie în minele din Reșița. După datele oficiale în acea zi 128 de oameni au intrat în mine, dintre aceștia 35 au eșit afară cu viață. Fiind tocmai timpul când se schimbă muncitorii, în mine mai rămăseseră 93 de oameni în timpul când s'a întâmplat exploziunea. Dintre aceștia 24 au fost scoși greu răniți, 69 au fost omorâți în mine și dintre acești 69 morți, până acum numai 53 au fost scoși și îmormențati, 69 au rămas în mine și s'au aflat, deoarece locul unde s'a întâmplat catastrofa e sub apă și până ce nu va scădea apa, e greu să fiă aflați.

Distincție. Consulul român din Cernăuți, d-l *Stamati-Stamatiadi* a fost distins din partea Majestății Sale Monarhului nostru cu ordinul coroana de fer classa III. — D-nul *Greceanu*, până acum funcționar la consulatul român din Cernăuți, este chemat în serviciu la ministerul de externe din București.

Gendarm unguresc în puscăria românească. O telegramă din Seghedin spune, că gendarmul ungar *Pallosy Jozsef*, trecând peste granița la Veroiorova, intră acolo într-o cărciumă și începă a se certa, 69 au rămas în mine și s'au aflat, deoarece locul unde s'a întâmplat catastrofa e sub apă și până ce nu va scădea apa, e greu să fiă aflați.

Logodnă. Ni-se anunță din București, că d-șora *Lucia D. Laurianu*, fiica d-lui *Dimitrie Aug. Laurianu*, s'a logodit în 26 Decembrie v. cu d-l *Locotenent Ioan Boteanu*. — Căldurătoarele noastre felicitări tinerilor logodiți și părinților!

Socialismul în armată. „Soir” din Bruxelles spune, că guvernul belgian a făcut Țilele acestea o descoperire, care indică un mare pericol. S'a dat adecă de urma unui club socialist între militari. Dintre ostașii socialiști au fost arestați 12 inși, între cari se află mai mulți subofițeri.

Probe de „Romana” și „Lancier”. Comitetul arangeator al petrecerii cu dans filantropice, care se va ține în favorul d-lui inițiativa Reuniunii de femei române din loo în 11/23 Ianuarie a. o. face cunoscut, că pentru această petrecere se vor ține trei probe de dans în cari se vor eseroita afară de dansurile mai nouă, „Romana” și „Lancier”. Probele vor avé loc în școala de dans *Fiedler* (Strada *Hirsoher*) *Vineri în 3/15, Luni în 6/18 și Joi în 9/21* Ianuarie d. a. dela orele 5—7.

Importul rimătorilor din România. „Neues Wiener Tagblatt” anunță, că ministrul ungar de comerț, d-l *Daranyi*, s'a întreținut mult timp cu d-nul conte *Goluchowski* în cestiunea importului în Ungaria a rimătorilor din România. Ministrul ungar a cerut d-lui *Goluchowski* ca să se oprască importul în Austria prin *Ițșani* a rimătorilor români, întocmai cum a fost oprit și în Ungaria, deoarece rimătorii români fac o concurență mare pe piețele austriace neguțătorilor ungarilor de rimători.

Un ospe neplăcut. De câtă-va vreme s'a ivit în India ciurma, care ia dimensiuni din ce în ce mai mari. Deosebitele state europene au și început să ia măsuri, ca această pestilență periculoasă să nu pătrundă și în Europa. Astfel ambasadorul francez din Constantinopol a propus Porții, ca să oprască pe peregrinii mohamedani din India a cerceta deocamdată locurile sfinte mohamedane din Siria și din Arabia. Guvernul turcesc însă se Țice, că ar fi obișnuit, că cercetarea locurilor sfinte este o datorie religioasă pentru Mohamedani și prin urmare guvernul otoman nu pôte opri pe cei din India dela îndeplinirea acestei prescripții religioase. Din Viena se scrie, că deoarece în portul englez *Plymouth* s'au ivit câte-va cazuri, care se presupun a sta în legătură cu epidemia indică și în genere deoarece este tēmă, ca nu cumva prin comunicațiunea maritimă între India și Europa să se introducă această epidemie și în continentul nostru, ministrul de interne austriac a invitat pe presidentul oficiului maritim din Trieste, consilierul de curte *Becher*, să vină în capitală, ca să tracteze în persoană cu membrii oficiului sanitar suprem de aici. Consilierul *Becher* a și sosit în Viena și a început consultările cu referentul oficiului sanitar, *Dr. v. Kusy*.

Sciri mărunte din România. Nici o înaintare nu s'a făcut pe ziua de 1 Ianuarie în armată. Tablourile de înaintare semnate de comitetul inspectorilor generali ai armatei, au fost trimise spre iscalire Regelui. Înaintările se vor face în cursul lunii Ianuarie.

(și durere, și în publicațiunii de altă natură) din România. Excepțiune fac „Călimdarul Ilustrat” al „Bibliotecei pentru toți” și „Călimdarul Lumei ilustrate”, care sunt nise publicațiunii bine redigiate, foarte frumoase ajustate și ieftine. — Imprejurarea această ne dă dovadă despre natura serioasă a Ardelenului, care deși e mai greoi, totuși după a mea părere, e de preferit în ori ce cas față de legeritatea prea mare, ce o vedem manifestându-se adese-ori dincolo de munți.

Deși multora li-se va păre din cele espuse, că acum avem „destule” călimdare, totuși după a mea părere, n'ar fi de rău decât am mai avé unul, pe care l'ași intitula „Almanachul familiei române”. Acesta mi-ar plăce să fiă un călimdar destinat pentru familiile mai ridicote, în care se se ofere câte-eva pentru toți membrii familiei, începând dela cel mai bătrân, până la cel mai tiner, resp. tinără. Almanachul acesta ar avé să cuprindă pe lângă povestiri bine scrise, articoli de igienă, de educațiune, din deosebitele științe (ou deo-

bire progresele făcute în timpul din urmă în diferitele ramuri ale științei), din viața societății noastre și ale diferitelor Reuniuni, pe care le avem, diferite îndrumări pentru economia casnică și pentru viața de toate Țilele — bună-ură cum e „Gartenlaube” său „Daheim” Kalender la Nemți, său, decât se pôte, ceva și mai complet, și mai bun. Să înțelege însă, că un asemenea călimdar n'ar puté fi alcătuit cu succes de o singură persoană, ci pentru întocmirea lui s'ar recere mai multe puteri probate.

Era vorba mai anii trecuți aici la noi, în Brașov, să se facă o asemenea întreprindere; d-er vorba a rămas până acum tot vorbă. Pôte-că comitetul „Asociațiunii transilvane”, care în raportul său de astă vară a pus în vedere, că „va încerca o reformare sistematică a literaturii noastre calendaristice”, să ia în programul său și edarea unui astfel de almanach.

Qui vivra, verra.

Brașov, 1 Ianuarie v. 1897.

A. B.

— La balul Curtii dat cu ocazia anului nou s'au făcut 2500 de invitațiuni.

— Pe ziua de 3 Ianuarie sunt convocate în sesiunea ordinară toate consiliile comunale din țera.

— Luni s'era s'a dat în sala Băilor Eforiei în București un mare banohet al medicilor din țera, adunați în congres. Au luat parte 150 de medici din totă țera.

— Basenul dela Docurile din Galați a înghețat. Ghița însă nu este tocmai grosă. Apele Dunării cresc necontent, totuși sunt temeri de îngheț. Toate cursele de vapore între Galați și porturile vecine au fost suspendate. Vaporele companiei austriace au trecut la Măcin pentru iernat.

— Țiarele străine scriu, că una din victimele recente ale tripoului din Monte Carlo (Monaco) ar fi și un Român, un 6-re-care Ramas, arendaș, care și-a luat viața. Causa sinuciderii ar fi pierderea unei sume de peste 300 mii lei.

Din Dobrogea.

Țiarul „Epoca” din București aduce o scire foarte îngrijitoare din Dobrogea, care privește pe Românii transilvăneni de-acolo. Ță ce scrie numitul țiar:

După încorporarea Dobrogei, Ion C. Brătianu și mai ales *Mihail Kogălniceanu*, au fost preocupați de ideea ca să populeze cât mai curând cu elemente române această provincie, în scopul de a o romanisa și de a o ridica economicese.

Astfel guvernul liberal din 1878 a înlesnit Românii transilvăneni, mai ales celor din împrejurimile Brașovului și a Sibiului să se stabilească în Dobrogea, dându-le pământuri în loturi mici. Astfel în timp de vre-o patru ani, până la 1882, s'au stabilit în această provincie aproape 30,000 suflete.

Socotela lui *Mihail Kogălniceanu* era bine făcută, căci încurând Dobrogea a luat un avânt frumos atât sub raportul cultural cât și sub cel economic, cu toate ticăloșiile administrației. Românii transilvăneni au întemeiat comune nouă și frumoase și au isbutit să cucerească o 6-re-care supremația intelectuală și materială asupra autohtonilor Tătari, Turci, Bulgari, Greci și Lipoveni.

În câtă-va ani numai au dat o întindere așa de mare comerțului de oi, încât așt oiile din Dobrogea sunt cătate în Constantinopol și în Egipt și preferite celor din Bulgaria și Caucazia; 69 lăna Dobrogeană se bucură de o excelentă reputație în Englitera.

În ce privește situația lor politică, li-s'au dat aceleși drepturi cu ale autohtonilor, tot cu intenția de a înlesni procesul de romanisare desăvârșită a Dobrogei, și de aceste drepturi s'au bucurat până mai acum câteva țile cu toate șicanele administrației.

În timpul din urmă, țice mai departe „Epoca”, s'a schimbat deodată situația Ardelenilor din Dobrogea în urma atitudinii, ce a luat-o fără de veste față cu ei administrația, sub conducerea prefectului dela Constanța. Ță ce spune numitul țiar:

În adevăr prefectul *Quintescu* a dat ordin ca toți Românii transilvăneni înscriși în listele electorale să fiă despoiați de dreptul lor. Și drept consecință a acestui ordin, aproape 30,000 Români transilvăneni, stabiliți de 15—20 ani în Dobrogea, au fost șterși din listele electorale.

Apoi prefectul a chemat pe toți subprefecții la Constanța și le-a ordonat să închiidă toate prăvăliile și cărciumele ținute de Românii transilvăneni și să tracteze pe aceștia drept vagabonți și străini. Astfel au fost închise peste 1000 de prăvălii și cărciume.

În fața acestor măsuri d-nii *Octavian Șeitanu*, *Al. Nistor* *Luca Oancea*, *R. Lupea* și *Gh. Sassu* au convocat un congres al coloniștilor români transilvăneni la Medgia.

Congresul s'a întrunit Dumineca trecută, 29 Decembrie, luând parte la el 150 de delegați ai comunelor române, întemeiate de Românii transilvăneni. După lungi debateri, congresul a trimis câte un protest telegrafic în contra administrației către M. Sa Regele și oătră președintele consiliului de miniștri, d-l *P. S. Aurelian*.

Petreceri în Brașov.

Seria petrecerilor românești din carnevalul acesta s'a început în orașul nostru cu petrecerea tinerilor sodali, ce s'a dat în ziua primă de Crăciun, după care a urmat alaltăeri, în presera anului nou, petrecerea „Reuniunii femeilor române pentru ajutoarea văduvelor s'erae din Brașov-Săcele”. Ambele petreceri au reușit foarte bine. Cea dintăit, a sodalilor, a fost împreunată, ca de obicei și cu o producțiune musicală, declamatorică-teatrală, foarte bogată în program. Sala dela „Nr. I” era înșesată, mulți nici nu avură loc în sală, trebuind să stea în picioare, ori să-și cote loc prin salele laterale. Producțiunea în total a succes foarte bine. Corul sodalilor s'a prezentat mai bine ca ori când, mulțămintă zelului reconșcut al noului nostru profesor de musică, d-nul *Tim. Popovici*, care a instruat și dirijat acest cor. Mai ales colinda bănățenească, arangiată de d-sa, a fost pentru publicul brașovean o noutate din cele mai plăcute, fiind și esecutată cu un succes neașteptat. Bine au succes și celelalte punote din program; mai ales cele două comedii: „Anghina difterică” și „Balul mortului” de *Alexandri* au amusat foarte mult publicul.

Petrecerea arangiată de Reuniunea pentru ajutoarea văduvelor s'erae, care în anii din urmă și-a câștigat un frumos renume, s'a ținut și de astă-dată la nivelul ei. În s'era S-lui *Vasile* se concentră mulți membri dinafară ai familiilor din Brașov și așa societatea mai primese și contingent nou. Petrecerea a fost bine cercetată. A fost reprezentat și corpul ofiteresc de toate armele, în frunte cu d-l general de brigadă *Fedra*. S'a dansat mult și în total petrecerea a fost destul de animată. Au țim, că și venitul material a fost satisfăcător.

Sâmbătă în 11 (23) Ian. se va ține petrecerea Reuniunii femeilor române. Nu peste mult vom avé și o nouă convenire colegială.

Varietate.

Doicele și alcoolismul.

Încă una la mână, de care ar trebui să se ferescă tot omul, care are copii și care dă copilului să sugă dela doică.

Higieniștii, cari duo lupta în contra alcoolismului, au denunțat de curând atențiunii publice o cauză de intoxicațiune cu atât mai gravă, cu cât ea atinge pe copiii mici al căror organism pôte fi astfel imbibat prin lichidul toxic din primele țile ale existenței.

Ță ce țice relativ la această, o revistă franceză:

Se obișnuiese în unele familii, să se dea doicei la masă câte o jumătate de vin și une-ori chiar câte-o sticlă întregă după care i-se pune și bere său alte beuturi la discreție țicând: 6a c'est pour l'enfant.

Alcoolul din lichidele absorbite de cătră doică dă un gust foarte slab laptelui doicei, un gust aproape nedefinit.

Prin mijlocirea laptelui alcoolizat se introduce alcoolul în sângele copilului care, în urma acestui tratament caracter de alcool, capătă toate beșelele, cari caracterizează alcoolismul timpuriu.

Copilul în loc să crească rămâne staționar, capătă bube pe trup, câte și mai câte buolucuri d'astea, cari fac pe dootor să umble ca un zăpăoit, de colo până colo, fără să dea de cap bôlei. („R. P.”)

DIVERSE.

Armata Papei Leo XIII constă din cinci corpuri de armată și anume corpul nobililor, Elvețienilor, garda palatului, gendarmeria și corpul pompierilor; aceștia din urmă încă sunt echipați asemenea soldaților. Numărul nobililor este 50. Comandanții lor este principele *Altieri*. Oștea nobililor este compusă din tinerii aristocrați din Roma și primese fiă-care pe lună câte 3—400 lire soldă. Garda Elvețienilor numără 100 persoane. Uniforma li-e asemenea celor din evul mediu. Solda lunară a lor este de câte 60—120 lire pe fiă-care. Garda palatului se compune din tinerii oățăneni din Roma. Aceștia nu primese soldă și numai la s'erbători sunt chemați la serviciu. Gendarmeria constă din 120 persoane, 69 pompieri sunt 30 de persoane. Întraga armată a Papei nu este mai mare ca de 600 persoane.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Malor.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 13 Ianuarie 1897.

Table of stock market prices in Vienna, listing various securities and their values.

Cursul pietei Braşov.

Din 14 Ianuarie 1897.

Table of commodity prices in Braşov, including various types of flour and other goods.

ANUNCIURI (insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrise, administratiunii. In cazul publicării unui anuntiu mai mult de odată se face scădemēt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.”

AVIS!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și renoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați se binevoiască a arăta în deosebi, când voiese ca espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonază din nou se binevoiască a scrie adresa lămurit și se arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.”

Sz. 5229—1896. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiroság mint telekkönyvi hatóság kézihirre teszi, hogy Ganea George végrehajthatnak Csizmás Moise Maria, Csizmás Moise Nikolai végrehajtást szenvedő elleni 550 frt. tőke követelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a brassoi kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíróság) területén lévő Lissza községben fekvő a lisszai 298 sz. tjkvben az A f alatti 589, 590 hrsz. ingatlanra egészen 196 frt. továbbá az alábbi ingatlanokból Csizmás Moise Maria és Csizmás Moise Nikolai kis kornakat illető összesen (1/3) egy harmadik részre úgy mint a 706 hrsz. ingtl. 1/3 részre 7 frt., 867 hrsz. ingtl. 1/3 részre 17 frt., 889 hrsz. ingtl. 1/3 részre 12 frt. 60 kr., 1375 hrsz. ingtl. 1/3 részre 2 frt., 1378 hrsz. ingtl. 1/3 részre 13 frt., 1413 hrsz. ingtl. 1/3 részre 2 frt., 1901 hrsz. ingtl. 1/3 részre 16 frt., 1945 hrsz. ingtl. 1/3 részre 20 frt., 3168/4 hrsz. ingtl. 1/3 részre 2 frt. 60 kr., 4165 hrsz. ingtl. 1/3 részre 40 frt., 4187 hrsz. ingtl. 1/3 részre 12 frt., 4381 hrsz. ingtl. 1/3 részre 2 frt., 4507/1 hrsz. ingtl. 1/3 részre 2 frt., 5055 hrsz. ingtl. 1/3 részre 10 frt., 6309 hrsz. ingtl. 1/3 részre 3 frt. 60 kr., 6633 hrtz. ingtl. 1/3 részre 10 frt. 60 kr., az árverést 379 frt. ezennel meg állapított kikiáltási árban elrendelte és, hogy a fennebb, megjelölt ingatlan az 1897 évi Január hó 28-ik napján délelőt 10 óraker megtartandó Lisszán a község házánál nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alál is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartaznak az ingatlanak becsárának 10% át vagy is készpénzben vagy az 1881 évi III. t. cz. 42 §-ában jelzett ár-folyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 szám a kelt igazság ügyminiszteri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-sa értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű-elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1896. évi November hó 12 én.

A fogarasi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Mészáros, kir. albiró.

1156,1—1.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Ghirish-Turda, Copsa-mica-Sibiu-Avrig-Fagaras, Simeria-Piski-Hunedora, Brasov-Zernesti, Mures-Ludoș-Bistrita, Arad-Timisoara, Sibiu-Cisnădie, Sighisoara-Odorheiu-sucevesc) and train times.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre înseamnă orele de noapte.